

14. Forslag til lov om ændringer i folkeforsikringsloven om forhøjelse af grundbeløbene til rentemodtagere m. v. (Af Ragnhild Andersen, Alfred Jensen og Aksel Larsen). [A. sp. 324].

Fremsat i *folketinget* 17/10 (F. sp. 232). 1. beh. 20/10 (F. sp. 383). Partiernes ordførere: Kaj Andresen, Sønderup (Søren Andersen), Hans Thyge Jacobsen, Svend Jørgensen, Evald Christensen og Ragnhild Andersen. Henvist til samme udvalg som forslag til lov om et ekstraordinært tillæg til alders- og invaliderentemodtagere (se side 304). Betænkning (B. sp. 9) afgivet 26/10. (Ordfører: Kaj Andresen). 2. beh. 8/11 (F. sp. 615).

Lovforslaget gik ud på følgende: 1. De i folkeforsikringslovens § 39 fastsatte *grundbeløb til alders- og invaliderentemodtagere* forhøjes fra 1. januar 1951 i hver af de tre kommune-grupper med 30 kr. månedlig for ægtepar, når begge opfylder betingelserne for at opnå rente, og med 20 kr. månedlig for enlige personer eller ægtepar, når kun den ene af ægtefællerne opfylder betingelserne for at opnå rente. 2. De i folkeforsikringslovens § 54, stk. 3, fastsatte *lommepege* til rentemodtagere på alderdomshjem forhøjes fra 1. januar 1951 med 3 kr. månedlig i alle tre kommune-grupper. 3. Den i henhold til folkeforsikringslovens § 85 stedfindende *pristalsregulering* af ydelserne til alders- og invaliderentemodtagere skal fremtidig foretages *hvert halve år* i stedet for som hidtil kun een gang om året.

Lovforslaget begrundedes ved fremsættelsen på forslagsstillerens vegne af *Ragnhild Andersen* (DK), der anbefalede det til hurtig og velvillig behandling.

Ved lovforslagets 1. behandling mødte det kun tilslutning fra kommunistisk side. Socialminister *Strøm* tog afstand fra det med følgende begrundelse: „Sidst, der gennemførtes en generel forbedring for alders- og invaliderentemodtagerne, var 1. april 1948. Da blev grundbeløbene forhøjet, rentetillæg blev indført, brændsels-, beklædnings- og ægteskabstillæg forøget, ligesom kommunerne fik større beløb til rådighed for hjælp i de enkelte tilfælde. De ændringer, der således gennemførtes i 1948, betød en reel forbedring af alders- og invaliderentemodtagernes kår til et samlet beløb af 50 mill. kr. årlig, det vil altså sige udover, hvad der var en følge af prisreguleringsbestemmelserne. Uanset at det således i 1948 lykkedes at tilvejebringe